

OPH:lle 18.2.2010

Teknisen työn opetus, Nykyisen käsityöoppiaineen teknisen työn sisällöt on peruskoulun tärkein , ehkä jopa **ainoa oppiaine, joka toteuttaa teknisen yleissivistyksen opettamisen tehtävää**. Se kokoo käytännön läheisesti ja laaja-alaisesti monien muiden perusopetuksen oppiaineiden käsitteellistä tietoa konkreettiseksi, itse tehdyksi, ymmärretyksi opituksi kokonaisuudeksi toiminnallisilla opetusmenetelmillä. Tekninen työ on **ongelmanratkaisu- ja ilmiölähtöistä opiskelua turvallisessa ja aidossa teknisessä oppimisympäristössä huolehtien oppilaiden työturvallisuuden perustaitojen oppimisesta**. Tekninen työ **eheyttää** oppilaalle perusopetuksen kokonaisvaltaisuutta. Ymmärtävää tietojen soveltamisen taitoa, jonka pystyy ottamaan heti arjessa käyttöön on keskeisintä osaamista, mitä on mitattu myös PISA-kokeissa.

Yhteiskuntamme talous ja nousu edellisestä lamasta perustuvat pääasiassa kansalaistemme korkeaan koulutustasoon sekä Suomalaisten teknologia-alan yritysten osaamisen hyödyntämiseen. Suurin osuus vientitulostamme tuotetaan teknologiateollisuudessa, teknisen koulutuksen saaneiden ihmisten osaamisopimalla. Teknistä erikoisosaamista tarvitaan tulevaisuudessakin, ehkä jopa enemmän kun aikaisemmin. Niinpä perusopetuksen ei tule vain mahdollistaa vaan myös innostaa ja kannustaa tekniikkaan suuntautuneita oppilaita löytämään ja vahvistamaan taitojaan. Tämän takia **perusopetuksen päättövaiheessa tulee tarjota oppilaille riittävästi valinnaisaineiden tunteja**, mikä tukee oppilaiden vahvuuksia ja ammatin valintaa sekä mahdollistaa syventymisen myös teknisen työn pitkäjänteiseen opiskeluun. Erikoisosaaminen ja uudet innovaatiot ovat Suomen tulevaisuuden perusta. Ammattitaitoisen työvoiman puute alkaa, kun lama loppuu.

Oppiaineen **nimi käsityö** kuvaa hyvin käsityöperinteen siirtämistä ja käsityötaitoja, **mutta jättää yhteiskuntamme kannalta oppiaineemme keskeisimmät sisällöt sivuseikoiksi**. Onko tarkoitus muuttaa oppiaine lähinnä perinteitä siirtäväksi ja historialliseksi askarteluaiineeksi? **Nimeen on lisättävä keskeisintä sisältöaluetta kuvaava sana tekniikka tai laajemmin teknologia** ja sen kautta vahvistaa tekniikan yleissivistyksen asemaa oppiaineen sisällä ja samalla koko perusopetuksessa.

Teknologia ja tekniikka tulee kaiken aikaa lähemmäs ihmistä. Se on jo päivittäin ihollamme ja usein sen allakin. On oikeutettua ja perusteltua, että yleissivistävässä koulutuksessa tarjotaan kaikille mahdollisuudet oppia ymmärtämään tekniset perusasiat. Jokaisen on tunnettava lähiympäristö, jonka ihminen on itselleen rakentanut ja pystyttävä mukana nopeutuvassa kehityksessä.

Ympäristökysymykset, kestävä kehitys ja sen edistäminen yksilötasolla edellyttävät teknologista yleissivistystä, jotta ihminen voi ymmärtää tekojensa merkityksen. Tavoitteisiin päästään vain kansalaisten yksilötasolla tekemien ratkaisujen seurauksena. Esimerkiksi arjen tekniset laitteet voitaisiin usein pitää käytössä pitempään, kun ymmärrettäisiin korjaamisen ja huoltamisen merkitys ja osattaisiin tehdä jotain myös itse. Liian monia käyttökelpoisia käyttöesineitä hylätään päivittäin vain tietämättömyyttä. Markkinataloutta ohjaa raha ja mainonta, joka ohjaa ihmisiä vain kuluttamaan ja tuhlaamaan luonnonvaroja. Tekninen yleissivistys on väline saada ihmiset ymmärtämään todellisuutta ja näin päätyään kestäviin ratkaisuihin.

Edellinen tuntijako lähes puolitti teknisen työn opetusajan, vaikka yhteiskunnalliset tarpeet edellyttäisivät sen tuplaamista. On hyvä asia, että teknistä työtä opetetaan kaikille. Nykyisellä, vanhalla tuntimäärällä kukaan ei vaan enää ehdi oppia riittävästi. Nyt on opetettavana kahden erilaisen oppiaineen sisällöt ja puolet vähemmän aikaa. **Seitsemännelle luokalle tulee lisätä vähintään yksi oppitunti kaikille yhteisiin aineisiin turvaamaan teknisten perustaitojen oppimisen mahdollisuudet jokaiselle oppilaalle. Lisäksi käsityöoppiaineen sisällä on**

turvettava riittävä painottumisen mahdollisuus oppilaan valitsemaan käsityön sisältöalueeseen vähintään vuosiluokilla 5-7.

Poikien ja nuorten miesten pahoinvoinnin yleisyys ja riski syrjäytyä yhteiskunnasta huolestuttaa. Tälle asialle on tehtävä jotain tasa-arvon nimissä. **Koulutus ja opetus ei ole tasa-arvoista, jos se toteutetaan kaikille samanlaisena.** Siitä on todisteena mm. terveystiedon opetuksen, matematiikan ja äidinkielen opetuksen oppimistulokset, joissa näkyy selkeästi tyttöjen ja poikien oppimistulosten erot, vaikka he istuvat saman ajan samoilla tunneilla. Opetuksen toteuttamistapoja on muutettava. Koulujärjestelmämme on epäoikeudenmukainen ja lisää oppimiseroja eritavalla lahjakkaiden oppilaiden ja eri sukupuolten välillä. Pojillekin on tarjottava vertaisryhmiä ja heidän kiinnostuksen kohteisiin painottuvaa opetusta. Syrjäytyvien poikien tilanne näkyy yksilötasolla jo koulussa, jopa jo päiväkodissa. Tasa-arvo tulee määritellä ja sen perusteella muuttaa koulutusjärjestelmämme aidosti tasa-arvoisemmaksi. Tasa-arvoa ei ole samaa kaikille yhtä paljon -opetus, kuten moni taho asiaa haluaa esittää. Tasa-arvo on tasavertaisten mahdollisuuksien tarjoamista erilaisille oppilaille. Oppimistulosten suunnasta katsottuna koulutusjärjestelmämme suosii tyttöjä ja kielellisesti sekä matemaattisesti lahjakkaita ja samalla syrjii poikia ja muilla tavoilla lahjakkaita oppilaita. Tämä ei ole pelkästään tuntijakokysymys.

Oppilaan aidon erilaisuuden huomioimisen lisääminen perusopetuksessa ennalta ehkäisisi yhteiskunnasta syrjäytymistä ja lisäisi kansalaisten hyvinvointia lisääntyneiden onnistumisen kokemusten avulla. Opetussuunnitelman uudistaminen on jälleen aloitettu määrällisten asioiden rajaamisella; tuntijaosta ja yleisistä perusteista. Vasta sen jälkeen kehitetään opetukselle sisällöt ja tavoitteet. Tuntijakotyöryhmän työskentelyssä on onneksi näkynyt, että tämä asia on tiedostettu ja asioita on lähestytty laaja-alaisesti yleisten perusteiden sisältöjen näkökulmasta ennen esityksen puristamista numeroiksi. Tuntijako rajaa merkittävästi opetuksen järjestämisen mahdollisuuksia.

Niku Tuomisto, puheenjohtaja
Teknisten aineiden opettajat TAO ry